HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ריחני. מברכין עליהן בורא עצי בשמים ואין טעון ברכה לאחריו דהנאה מועטת היא: **מתני' וראוי להיות בן סורר ומורה משיביא שתי שערות עד שיקיף זקן.** אבל קודם ג' שערות לאו בר עונשין הוא ומשהקיף זקן ראוי להולד ורחמנא אמר בן[ט] ולא הראוי להיות אב: **התחתון ולא העליון.** באיזו הקפת זקן אמרו בתחתון שלמטה ולא העליון: ה"ג **רבי יהודה אומר עד שירבה השחור** וכ"ג **על הלבן.** כלומר שישחיר אותו מקום משערות הרבה: **גמ' אינו בפרשה.** (דברים כה) ואם לא יתפוץ האיש הלבן קטן לא חלין אבל אשה בין גדולה בין קטנה: **הלכה לרבי יהודה.** שאם לא בא עליה משהביאה שתי שערות שיכולה לעקור נישואי קטנותיה עד שירבה השחור: **שוב אינה יכולה למאן.** להך ביאה הוו להו קדושין גמורין דגדולה היא וכידה לקדש עצמה וכי פליג כשלא בעל לאחר שגדלה פליג ואפ"ה לר"מ לא ממאנת דכיון שהגדילה שעה אחת ולא מיחתה שוב אינה יכולה למחות וחלו להו קדושין קמאי: **נבעו של רבי ישמעאל.** שהשיאתה אמה כשהיא קטנה יתומה ולאחר שילדה בתת למאן: **והיא.** מיעוטא הוא והכי דריש היא אשה שממנת שקדושיה גמורין היא דכי לא נאנסה אסורה לבעלה ויש לך אחרת שאפילו זנתה שלא באונס מותרת לבעל ולבועל ואיזו זו שקידושיה קדושי טעות כגון ע"מ שאני כהן והרי הוא ישראל וכגון קטנה דאין מעשיה כלום ואמה נמי אין בידה לקדשה: **ואפילו בנה מורכב בו.** דלאו נישואין הוו לענין זנות נמי לא מיתסרה עליה דפנויה בעלמא היא ולא אמרינן בעילות שבעל משגדלה הוו קדושין דקסבר כל הבועל על דעת קדושין הראשונים הוא בועל ולא נתכוין לחזור ולקדשה: **נאמן.** חיל: **ואפקוה.** מבעלה האחרון שנשאה במיאון זה: **שתי שערות שוכבות.** שיהו ארוכות: **שפחות.** מתניתין היא בתוספתא[ז] ואמר רב מלכיא עלה[ח] הלכה כר"ש: **גלוריה.** מתניתין היא[ט] עובד כוכבים המסתפר מישראל כיון שהגיע לגלוריה שומט את ידו ואמרינן[י] וכמה ואמר רב מלכיא עלה ג' אצבעות לכל רוח: **גניבה.** נמי משנה היא בתין מעמידין[יא] מפני מה אסרו גניבות העובדי כוכבים כו' ואמר רב מלכיא עלה[יב] מפני שמחליקין פניהן בשומן חזיר. כל הנך תלתא לא אתא רב מלכיא אלא לפרושי טעמא דמתניתין [או] שיעורא או לאוקמי הלכתא אבל גומות[יג] שפוד[יד] ואפר מקלה[טו] שמעתא דנפשיה היא ורב פפא מחליף שפחות לרב מלכיא ואפר מקלה לרב מלכיו: **קשה בה רבי חנינא.** מי סלקא דעתך גומות אף על פי שאין שערות לא לישתמיט בכוליה הש"ס חד תנא ולאשמועי' תיובתא שהביאה שתים גומות: מן

קדושי טעות. הקשה ריב"ן וכי לית ליה מתניתין דיבמות (דף ב:) ואי אתה יכול לומר בחמותו ואם חמותו שמילנו ולילכא למימר דמתני' דהתם בקדושי קטנות והכא איירי בקדושי טעות כדקתני בהדיא דרבי ישמעאל בקדושי קטנה נמי איירי שהרי בתו שבאת למאן הוו קדושי קטנות דמינה מייתי רב כהנא דאייר דאינה ממאנת אחר הבאת שמילנו אחר הבאת שעות וקאמר דבר דבר שאמר אותו לדיק יכול בו זרעו אלמא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי ואע"ג דיש לפרש למה שאמר (ח) אותו לדיק היינו כעין דבר שאמר אותו לדיק שהוא אומר בקדושי טעות ובתו בתת למאן ממנת קדושי קטנות מ"מ מדקאמר נמנו וגמרו עד מתי הבת ממאנת עד שתביא ב' שערות משמע דנמנו וגמרו לאפוקי מדר' ישמעאל דליכא למימר לאפוקי מדרבי יהודה דהא רבי יהודה מודה בנבעלה וחזא נבעלה שהרי בנה מורכב על כתפה היה ושמואל דסבר כרבי ישמעאל ואמר בפרק המדיר (כתובות דף עב:) קדשה על תנאי וכנסה אפילו בעל אינה לריכה אימנו גט וכי לית ליה לשמואל מתני' דיבמות (דף ב:) ובפ' המדיר (כתובות דף עג.) פריך לשמואל ממשניות טובא ומשני להו ולא בעי למימר דפליג אאתם משנה וי"ל דר' ישמעאל לית ליה מתני' דיבמות ושמואל לא סבר כר' ישמעאל אלא בקדושי טעות אבל בקדושי קטנות לא סבר כוותיה אלא ממתני' דיבמות (דף ב:) ודמכילתין דתנן עד מתי הבת ממאנת עד שתביא ב' שערות ובפרק מי שמת (ב"ב דף קנו.) קאמר שמואל בהדיא בודקין למיאונין לאפוקי מדרבי יהודה וכן מוכח נמי בפרק נושאין (יבמות דף ק:) דפריך ממאנת מי קא ילדה ומשני בקדושי טעות וכרבי ישמעאל משמע דוקא בקדושי טעות סבר כוותיה אלא בקדושי קטנות לא סבר כוותיה דאליבא דשמואל איירי בקדושי קטנות ולא בקדושי טעות אבל דשמואל אליבא דר' יהודה אמר דאינה ממאנת אחר הבאת שמואל נמי דאמר בפ' המדיר קדשה על תנאי וכנסה סתם אפי' בעל אינה צריכה גט. א"כ לדידיה נמי מצינו חמות ממאנת ולא מצינו למימר דאפי' מיאון אינה צריכה דהא קתני הכא ממאנת והולכת וכ"ת מתניתין דהתם לא איירי בקדושי טעות אלא בקדושי קטנות דהא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי דהא בתו שבאת למאן קידושי קטנה היא דהא מייתי ראיה מינה דאינה ממאנת לאחר הבאת ב' שערות וקאמר דבר שאמר אותו צדיק יכול בו זרעו אלמא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי אפי' אם תפרש מעין אותו דבר שאמר אותו צדיק שדיבר בקדושי טעות יכול בו זרעו לעשות אפי' בקדושי קטנות מ"מ מדאמר נמנו וגמרו עד שתביא שתי שערות אי לאפוקי מדר' יהודה נמנו הא מודה בנבעלה וזאת בנה מורכב על כתיפה היא אלא לאפוקי מדר' ישמעאל וע"י בריתא זו פרוש חבריא דרב כהנא ולא עבוד עובדא אלמא דר' ישמעאל אף בקדושי קטנות נמי איירי ואין נראה לומר דלית ליה לשמואל מתני' דיבמות וסבר לה כר' ישמעאל דהא בפרק המדיר פריך לשמואל ממשניות טובא ומשני להו

ואי אתה יכול לומר בחמותו ואם חמותו שמילנו וליכא למימר דמתני' דהתם בקדושי קטנות והכא איירי בקדושי טעות כדקתני בהדיא דרבי ישמעאל בקדושי קטנה נמי איירי שהרי בתו שבאת למאן הוו קדושי קטנות דמינה מייתי רב כהנא דאייר דאינה ממאנת אחר הבאת שמילנו ממאנת אחר הבאת שעות וקאמר דבר דבר שאמר אותו לדיק יכול בו זרעו אלמא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי ואע"ג דיש לפרש למה שאמר (ח) אותו לדיק היינו כעין דבר שאמר אותו לדיק שהוא אומר בקדושי טעות ובתו בתת למאן ממנת קדושי קטנות מ"מ מדקאמר נמנו וגמרו עד מתי הבת ממאנת עד שתביא ב' שערות משמע דנמנו וגמרו לאפוקי מדר' ישמעאל דליכא למימר לאפוקי מדרבי יהודה דהא רבי יהודה מודה בנבעלה וחזא נבעלה שהרי בנה מורכב על כתפה היה ושמואל דסבר כרבי ישמעאל ואמר בפרק המדיר (כתובות דף עב:) קדשה על תנאי וכנסה אפילו בעל אינה לריכה אימנו גט וכי לית ליה לשמואל מתני' דיבמות (דף ב:) ובפ' המדיר (כתובות דף עג.) פריך לשמואל ממשניות טובא ומשני להו ולא בעי למימר דפליג אאתם משנה וי"ל דר' ישמעאל לית ליה מתני' דיבמות ושמואל לא סבר כר' ישמעאל אלא בקדושי טעות אבל בקדושי קטנות לא סבר כוותיה אלא ממתני' דיבמות (דף ב:) ודמכילתין דתנן עד מתי הבת ממאנת עד שתביא ב' שערות ובפרק מי שמת (ב"ב דף קנו.) קאמר שמואל בהדיא בודקין למיאונין לאפוקי מדרבי יהודה וכן מוכח נמי בפרק נושאין (יבמות דף ק:) דפריך ממאנת מי קא ילדה ומשני בקדושי טעות וכרבי ישמעאל משמע דוקא בקדושי טעות סבר כוותיה אלא בקדושי קטנות לא סבר כוותיה דאליבא דשמואל איירי בקדושי קטנות ולא בקדושי טעות אבל דשמואל איירי התם דשמואל אמר דאינה ממאנת אחר הבאת שמואל נמי דאמר בפ' המדיר קדשה על תנאי וכנסה סתם אפי' בעל אינה צריכה גט. א"כ לדידיה נמי מצינו חמות ממאנת ולא מצינו למימר דאפי' מיאון אינה צריכה דהא קתני הכא ממאנת והולכת וכ"ת מתניתין דהתם לא איירי בקדושי טעות אלא בקדושי קטנות דהא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי דהא בתו שבאת למאן קידושי קטנה היא דהא מייתי ראיה מינה דאינה ממאנת לאחר הבאת ב' שערות וקאמר דבר שאמר אותו צדיק יכול בו זרעו אלמא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי אפי' אם תפרש מעין אותו דבר שאמר אותו צדיק שדיבר בקדושי טעות יכול בו זרעו לעשות אפי' בקדושי קטנות מ"מ מדאמר נמנו וגמרו עד שתביא שתי שערות אי לאפוקי מדר' יהודה נמנו הא מודה בנבעלה וזאת בנה מורכב על כתיפה היא אלא לאפוקי מדר' ישמעאל וע"י בריתא זו פרוש חבריא דרב כהנא ולא עבוד עובדא אלמא דר' ישמעאל אף בקדושי קטנות נמי איירי ואין נראה לומר דלית ליה לשמואל מתני' דיבמות וסבר לה כר' ישמעאל דהא בפרק המדיר פריך לשמואל ממשניות טובא ומשני להו

[א] תוס' ד"ה אינה ביאתו וכו' ומני לה בדרב מלכיא. נ"ב עיין פרש"י ומכמות דף כא ע"א בפרש"י ועיין עוד בפרק ג' ע"ב:

תוס' הרא"ש

הוא נפקא לן מוהיו לך לאות יצאו שבתות וימים טובים שהן עצמן אות: **ואי** זו זו (זו) שקידושיה בטעות. והקשה הריב"ן וכי לית ליה לר' ישמעאל מתני' דפ"ק דיבמות אי אתה יכול לומר בחמותו ואם חמותו שמיאנו. ושמואל נמי דאמר בפ' המדיר קדשה על תנאי וכנסה סתם אפי' בעל אינה צריכה גט. א"כ לדידיה נמי מצינו חמות ממאנת ולא מצינו למימר דאפי' מיאון אינה צריכה דהא קתני הכא ממאנת והולכת וכ"ת מתניתין דהתם לא איירי בקדושי טעות אלא בקדושי קטנות דהא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי בתו שבאת למאן קידושי קטנה היא דהא מייתי ראיה מינה דאינה ממאנת לאחר הבאת ב' שערות וקאמר דבר שאמר אותו צדיק יכול בו זרעו אלמא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי אפי' אם תפרש מעין אותו דבר שאמר אותו צדיק שדיבר בקדושי טעות יכול בו זרעו לעשות אפי' בקדושי קטנות מ"מ מדאמר נמנו וגמרו עד שתביא שתי שערות אי לאפוקי מדר' יהודה נמנו הא מודה בנבעלה וזאת בנה מורכב על כתיפה היא אלא לאפוקי מדר' ישמעאל וע"י בריתא זו פרוש חבריא דרב כהנא ולא עבוד עובדא אלמא דר' ישמעאל אף בקדושי קטנות נמי איירי ואין נראה לומר דלית ליה לשמואל מתני' דיבמות וסבר לה כר' ישמעאל דהא בפרק המדיר פריך לשמואל ממשניות טובא ומשני להו

[ב] מיי' פ"ג מהל' אישות הל"ח ופ"ח מהל' יבום הל"ז סמג עשין נא טוש"ע אה"ע סי' קסז סעיף ד [וכרב אלפס שם]:

[ג] מיי' ד' מהל' אישות הל"ח טוש"ע אה"ע סי' קנה סעי' יב:

[ד] מיי' פי"ח מהל' אישות הל"ד וע"ש סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סי' קנה סעיף יב [וכרב אלפס שם]:

[ה] [מיי' פ"ד מהל' אישות הל"ח טוש"ע אה"ע סי' קנה סעי' יב]:

[מה] ו מיי' פי"ח מהל' אישות ביאה הל"ו [ופכ"ד מהל' אישות הל' יט] סמג לאוין קכה טוש"ע אה"ע סי' ו סעיף יא:

[מו] ז מיי' שם פ"ג הל"ב: [מז] ח מיי' פי"ח מהל' גירושין הלכה ד סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קנה סעיף יב:

[מח] ט י כ מיי' פ"ג מהל' אישות הלי"ז סמג עשין נ טוש"ע שם סעי' טז:

תוס' הרא"ש (המשך)

וי"ל דשמואל בקדושי טעות סבר לה כר' ישמעאל אבל בקידושי קטנות פליג עליה והשתא לא פליג שמואל אמתניתין דיבמות דמכילתין דתנן ממאנת עד שתביא ב' שערות ומתניתין דב"ש דתנן מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ר"ג אומר תמתין עד שתגדיל ותצא הלזו משום אחות אשה וכן בס"פ מי שמת אמר שמואל בודקין למיאונין לאפוקי מדר' יהודה וכן משמע בפ' נושאין דקאמר ממאנת מי ילדה ומשני בקידושי טעות וכר' ישמעאל משמע דוקא בקידושי טעות סבר לה כר' ישמעאל דממאנת בגדלות ולא בקידושי קטנות ואליבא דשמואל איירי התם וכן הלכה. והכי פסק בפרק מי שמת הילכתא בכולהו דאמר שמואל וחדא מינייהו הוי בודקין לחליצה ולמיאונין ולגיטין ולקידושין: **עבוד** עובדא כר' יהודה אע"פ שנבעלה. תימה לי מאי קסברי אי טעמא דר' יהודה משום על דעת קדושין הראשונים הוא בועל אפי' רבה השחור נמי ואי קסבר לשם קידושין הוא בועל אפי' הביא שתי שערות נמי רצ"ל דסביר להו דלר' יהודה על דעת קידושין הראשונים הוא בועל ומ' כשהיא גדולה כל כך שכבר רבה השחור אמור רבנן דלא מאאנת [גזירה] אטו נתקדשה האידנא: **איבא** ביניהו שפחות. פרש"י ושכנגדה דהיינו אפר מקלה דהוי שמעתא ורב מלכיא אמרה. א"נ ה"ק כולהו מתנייתא רב מלכיא ושמעתתא יש מהן רב מלכיו אמרם:

עין משפט נר מצוה

[א] א טוש"ע אה"ע סי' רטז סעי' ח:

[מב] ב מיי' פ"ג מהל' אישות הל"ח ופ"ח מהל' יבום הל"ז סמג עשין נא טוש"ע אה"ע סי' קסז סעיף ד [וכרב אלפס יבמות פי"ג מז]:

[מג] ג מיי' פי"ז מהל' ממרים הל"ה:

[מד] ד מיי' פי"ח מהל' אישות הל"ד וע"ש סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סי' קנה סעי' יב]:

[מה] ו מיי' פי"ח מהל' אישות ביאה הל"ו [ופכ"ד מהל' אישות הל' יט] סמג לאוין קכה טוש"ע אה"ע סי' ו סעיף יא:

[מו] ז מיי' שם פ"ג הל"ב:

[מז] ח מיי' פי"ח מהל' גירושין הלכה ד סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קנה סעיף יב:

[מח] ט י כ מיי' פ"ג מהל' אישות הלי"ז סמג עשין נ טוש"ע שם סעי' טז:

תורה אור השלם

1. וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ שִׁכְבַת זָרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמְאָה וְעֵד אַיִן בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה:
במדבר ה יג

2. אֲשֶׁר בְּשַׂעֲרָה יְשׁוּפֵנִי וְהִרְבָּה פְצָעַי חִנָּם:
איוב ט יז

3. וַיַּעַן יְיָ אֶת אִיּוֹב מִן הַסְּעָרָה וַיֹּאמַר:
איוב לח א

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה קדושי כו' ואע"ג דיש לפרש למה שאמר דבר שאמר אותו לדיק:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] תוס' ד"ה אינה ביאתו וכו' ומני לה בדרב מלכיא. נ"ב עיין פרש"י ומכמות דף כא ע"א בפרש"י ועיין עוד בפרק ג' ע"ב וצ"ע:

תוס' הרא"ש

[ח] אלפס בפ"ק דיבמות (דף ב:), [ט] יבמות יב: כתובות לו. ב"ב קנו. מולין כו:, [י] [יבמות קה: ב"ב קנו.], [יא] [סנהדרין סמ:], [יב] נ"מ ורבתה, [יג] יבמות נו: ולף ק: כתובות נא: עד., [יד] ביצה כח: מכות כא. כתובות סח: ע"ז כט., [טו] ב"ב נו:. [ומס אינה רבתה], [טז] [דברים כא:], [יז] [לף נט:], [יח] [כתובות סא:], [יט] [ב"ז כט.], [כ] [סס], [כא] [סס כט:], [כב] [סס לה:], [כג] [סס לה:], [כד] [ביצה כח:], [כה] [מכות כא.],

תורה אור השלם

1. וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ שִׁכְבַת זָרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמְאָה וְעֵד אַיִן בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה:
במדבר ה יג

2. אֲשֶׁר בְּשַׂעֲרָה יְשׁוּפֵנִי וְהִרְבָּה פְצָעַי חִנָּם:
איוב ט יז

3. וַיַּעַן יְיָ אֶת אִיּוֹב מִן הַסְּעָרָה וַיֹּאמַר:
איוב לח א

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה קדושי כו' ואע"ג דיש לפרש למה שאמר דבר שאמר אותו לדיק:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] תוס' ד"ה אינה ביאתו וכו' ומני לה בדרב מלכיא. נ"ב עיין פרש"י ומכמות דף כא ע"א בפרש"י ועיין עוד בפרק ג' ע"ב וצ"ע:

תוס' הרא"ש

הוא נפקא לן מוהיו לך לאות יצאו שבתות וימים טובים שהן עצמן אות: **ואי** זו זו (זו) שקידושיה בטעות. והקשה הריב"ן וכי לית ליה לר' ישמעאל מתני' דפ"ק דיבמות אי אתה יכול לומר בחמותו ואם חמותו שמיאנו. ושמואל נמי דאמר בפ' המדיר קדשה על תנאי וכנסה סתם אפי' בעל אינה צריכה גט. א"כ לדידיה נמי מצינו חמות ממאנת ולא מצינו למימר דאפי' מיאון אינה צריכה דהא קתני הכא ממאנת והולכת וכ"ת מתניתין דהתם לא איירי בקדושי טעות אלא בקדושי קטנות דהא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי בתו שבאת למאן קידושי קטנה היא דהא מייתי ראיה מינה דאינה ממאנת לאחר הבאת ב' שערות וקאמר דבר שאמר אותו צדיק יכול בו זרעו אלמא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי איירי אפי' אם תפרש מעין אותו דבר שאמר אותו צדיק שדיבר בקדושי טעות יכול בו זרעו לעשות אפי' בקדושי קטנות מ"מ מדאמר נמנו וגמרו עד שתביא שתי שערות אי לאפוקי מדר' יהודה נמנו הא מודה בנבעלה וזאת בנה מורכב על כתיפה היא אלא לאפוקי מדר' ישמעאל וע"י בריתא זו פרוש חבריא דרב כהנא ולא עבוד עובדא אלמא דר' ישמעאל אף בקדושי קטנות נמי איירי ואין נראה לומר דלית ליה לשמואל מתני' דיבמות וסבר לה כר' ישמעאל דהא בפרק המדיר פריך לשמואל ממשניות טובא ומשני להו

[ב] מיי' פ"ג מהל' אישות הל"ח ופ"ח מהל' יבום הל"ז סמג עשין נא טוש"ע אה"ע סי' קסז סעיף ד [וכרב אלפס יבמות פי"ג מז]:

[מג] ג מיי' פי"ז מהל' ממרים הל"ה:

[מד] ד מיי' פי"ח מהל' אישות הל"ד וע"ש סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סי' קנה סעי' יב]:

[מה] ו מיי' פי"ח מהל' אישות ביאה הל"ו [ופכ"ד מהל' אישות הל' יט] סמג לאוין קכה טוש"ע אה"ע סי' ו סעיף יא:

[מו] ז מיי' שם פ"ג הל"ב:

[מז] ח מיי' פי"ח מהל' גירושין הלכה ד סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קנה סעיף יב:

[מח] ט י כ מיי' פ"ג מהל' אישות הלי"ז סמג עשין נ טוש"ע שם סעי' טז:

[א] א טוש"ע אה"ע סי' רטז סעי' ח:

[מב] ב מיי' פ"ג מהל' אישות הל"ח ופ"ח מהל' יבום הל"ז סמג עשין נא טוש"ע אה"ע סי' קסז סעיף ד [וכרב אלפס יבמות פי"ג מז]:

[מג] ג מיי' פי"ז מהל' ממרים הל"ה:

[מד] ד מיי' פי"ח מהל' אישות הל"ד וע"ש סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סי' קנה סעי' יב]:

[מה] ו מיי' פי"ח מהל' אישות ביאה הל"ו [ופכ"ד מהל' אישות הל' יט] סמג לאוין קכה טוש"ע אה"ע סי' ו סעיף יא:

[מו] ז מיי' שם פ"ג הל"ב:

[מז] ח מיי' פי"ח מהל' גירושין הלכה ד סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קנה סעיף יב:

[מח] ט י כ מיי' פ"ג מהל' אישות הלי"ז סמג עשין נ טוש"ע שם סעי' טז:

[ט] [סנהדרין סמ:], [י] יבמות יב: כתובות לו. ב"ב קנו. מולין כו:, [יא] [יבמות קה: ב"ב קנו.], [יב] [סנהדרין סמ:], [יג] נ"מ ורבתה, [יד] יבמות נו: ולף ק: כתובות נא: עד., [טו] ביצה כח: מכות כא. כתובות סח: ע"ז כט., [טז] ב"ב נו:. [ומס אינה רבתה], [יז] [דברים כא:], [יח] [לף נט:], [יט] [כתובות סא:], [כ] [ב"ז כט.], [כא] [סס], [כב] [סס כט:], [כג] [סס לה:], [כד] [סס לה:], [כה] [ביצה כח:], [כו] [מכות כא.],

אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא קשה בה רבי חנינא מסורא לא לישתמיט תנא ואשמועי' גומות אי אשמועינן גומות ה"א עד שיהו שתי שערות בשתי גומות קמ"ל דאפילו שתי שערות בגומא אחת ומי איכא כה"ג והכתיב [2]אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם ואמר רבא איוב בסערה חירף בסערה השיבוהו בסערה חירף אמר לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאויב בסערה השיבוהו [3]ויען ה' את איוב